

KOLOKWIUM ZAŁCZENIOWE
KOMPUTEROWO WSPOMAGANE MODELOWANIE
I PROJEKTOWANIE UKL. REGULACYJI

① KASKADOWA STRUKTURA REGULACJI - WŁAŚCIWOŚCI

Kaskadowa struktura regulacji to struktura, w której można odróżnić dwa poziomy sterowania:ewnętrzny (potwierdzaj) i zewnętrzny (nawigacyjny).

Dynamika pętliewnętrznej musi być dużo większa, niż tą pętli zewnętrznej, inaczej układ może upaść w zatyczce.

Każdy regulator w strukturze steruje tylko jednym zmianą. Zaktualizowane w pętli zewnętrznej są na szybko eliminowane. Dynamika układu zależy w dużej mierze od pętli zewnętrznej.

Przykład: sterowanie silnikiem jazdu stałego z natygodniowym regulatorem prędkości obrotowej i półtygodniowym regulatorem prędkości.

② REGULATORY ROZMYTYE - WADY I ZALETY

Z zalet układów rozmytych mamy m.in.:

- można zaimplementować w niskich wiekach ekspertów, zapisując stauenie (regułkami)
- odporne sterowanie niekontynuu: przy zmianie warunków pracy układu, nie trzeba ogarnie zmieniać nastaw regulatorów
- względem ~~poz~~ regulatorów liniowych, regulatorzy rozmyte mogą zapewniać lepsze parametry sterowania problemami nietypowymi
- systemy lingwistyczne są bardziej zrozumiałe dla różnych grup użytkowników
- Fuzzy "logic" to haka marketingowe, poz. tego rozbiorzenie tego sterowania przewala na rejestrowanie nowych patentów

Wady regulatorów rozmytych:

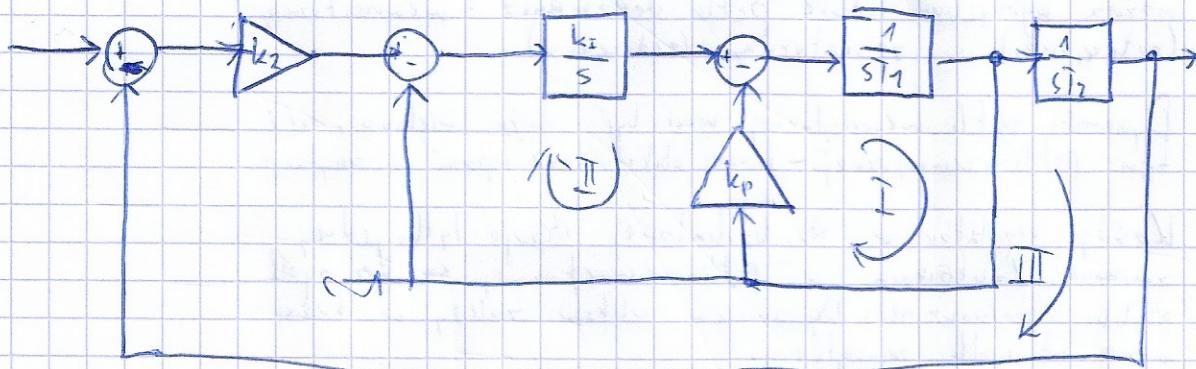
- Nie da się kontroliować np. rawn. bez użycia innego zbioryka niż tryb np. od regulatora, w celu ~~np~~ napisania reguł
- wydłuża się czas ukończenia projektu w prostych układach, jednak lepiej sterować reg. rozmytym w bardziej skomplikowanych układach
- brakuje ~~spójnych~~ metod sprawdzenia stabilności układu z reg. rozmytym.

③ PROJEKTOWANIE UKŁ. REGULACJI

a) metoda kaskadowa

Układ powyższy można regulować jak poniżej:

$$G(s) = \frac{k_2 \cdot \frac{k_i}{s} \cdot \frac{1}{sT_1} \cdot \frac{1}{sT_2}}{1 + \frac{k_p}{sT_1} + \frac{k_i}{s^2T_1} + \frac{k_2k_i}{s^2T_1T_2}} = \frac{\frac{k_2k_i}{s^3T_1T_2}}{1 + \frac{k_p}{sT_1} + \frac{k_i}{s^2T_1} + \frac{k_2k_i}{s^2T_1T_2}} =$$

$$\frac{s^2T_1T_2}{s^2T_1T_2}$$

$$= \frac{\cancel{k_2k_i}}{\cancel{s^3T_1T_2} + s k_p T_2 + k_i T_2 + k_2 k_i} =$$

$$= \frac{\cancel{k_2k_i}}{s^2T_1T_2 + s k_p T_2 + k_i T_2 + k_2 k_i} \cdot \frac{1}{s} = \frac{\cancel{k_2k_i}}{s^3T_1T_2 + s^2T_2 k_p + s k_i T_2 + s k_2 k_i}$$

$$= \frac{\cancel{k_2k_i}}{s^3T_1T_2 + s^2T_2 k_p + s k_i T_2 + s k_2 k_i}$$

Następnie zauważmy: $(s+\omega)(s^2+2\xi\omega s+\omega^2) = s^3+s^2(2\xi\omega+\omega)+s(2\xi\omega^2+\omega^2)+\omega^3 =$

$$= s^3 + s^2 + \frac{k_p}{T_1} + s \frac{k_i}{T_1} + \frac{k_2 k_i}{T_1 T_2}$$

$$2\xi\omega + \omega = \frac{k_p}{T_1} \rightarrow k_p = T_1(2\xi\omega + \omega)$$

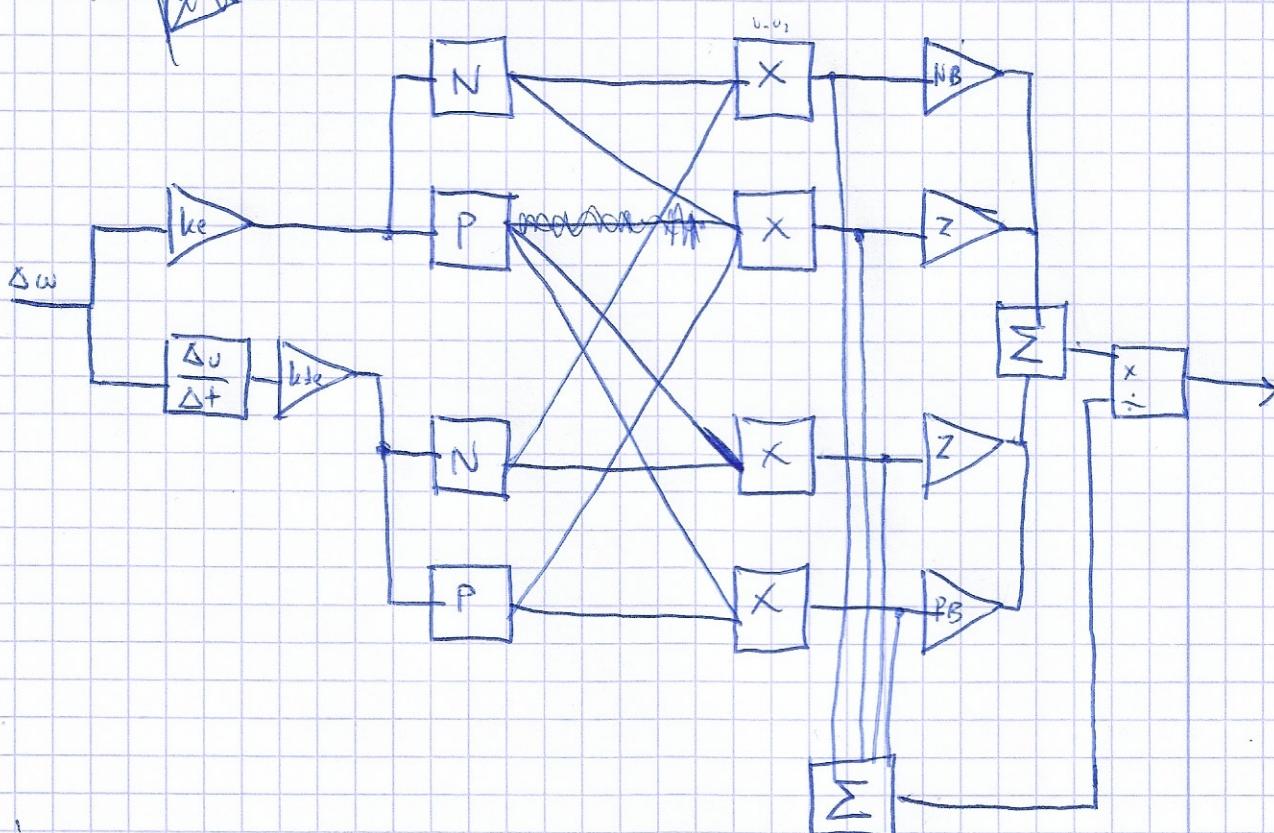
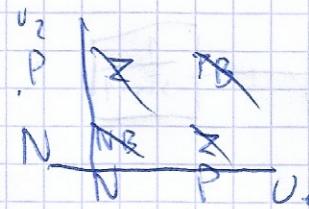
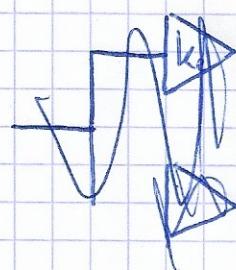
$$2\xi\omega^2 + \omega^2 = \frac{k_i}{T_1} \rightarrow k_i = T_1(2\xi\omega^2 + \omega^2)$$

$$\omega^3 = \frac{k_2 k_i}{T_1 T_2} \rightarrow k_2 = \frac{1}{k_i} T_1 T_2 \omega^3 = \frac{1}{T_1 (2\xi\omega^2 + \omega^2)} \cdot T_1 T_2 \cdot \omega^3 = \frac{T_2 \omega}{2\xi + 1}$$

②

(4)

REGULATOR ROZNIĘTY TYPU PI o 4 REGULACJACH

(5)

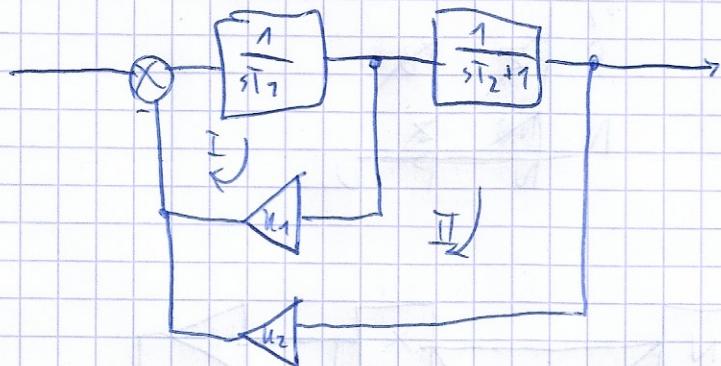
Znaczenie zera w transmitancji ulik. zamkniętego

Zera w mianowniku transmitancji są de facto biegunkami tej transmitancji, więc odpowiadają za dynamiczność i stabilność układu.

Natomiast zera w liczniku transmitancji pogarszają稳定性 ulokowanej ulikatu regulacji. Gdy wartość transmitancji zbliża się do 0 (w liczniku), oznacza to, że odpowiedź ulikatu staje się coraz słabą. Może to nie mieć wpływu na stabilność, ale znacząco pogarsza parametry dynamiczne.

Dlatego, zera transmitancji eliminuje się np. eliminując odpowiedni filtry.

b) regulator standu

$$G(s) = \frac{\frac{1}{sT_1} \cdot \frac{1}{sT_2 + 1}}{1 + \frac{k_1}{sT_1} + \frac{k_2}{sT_1(sT_2 + 1)}} = \frac{\frac{1}{sT_1(sT_2 + 1)}}{1 + \frac{k_1(sT_2 + 1) + k_2}{sT_1(sT_2 + 1)}} =$$

$$= \frac{\frac{1}{sT_1(sT_2 + 1)}}{sT_1(sT_2 + 1) + k_1(sT_2 + 1) + k_2} = \frac{1}{sT_1(sT_2 + 1) + k_1(sT_2 + 1) + k_2} =$$

$$= \frac{1}{s^2 T_1 T_2 + s T_1 + s T_2 k_1 + k_1 + k_2} =$$

$$= \frac{1}{s^2 T_1 T_2 + s(T_1 + k_1 T_2) + k_1 + k_2}$$

$$sT_2 + 1: \quad s^2 + 2\xi\omega s + \omega^2 =$$

$$M(s) = s^2 T_1 T_2 + s(T_1 + k_1 T_2) + k_1 + k_2 / \frac{1}{k_1 T_2}$$

$$= s^2 + s \frac{T_1 + k_1 T_2}{T_1 T_2} + \frac{k_1 + k_2}{T_1 T_2}$$

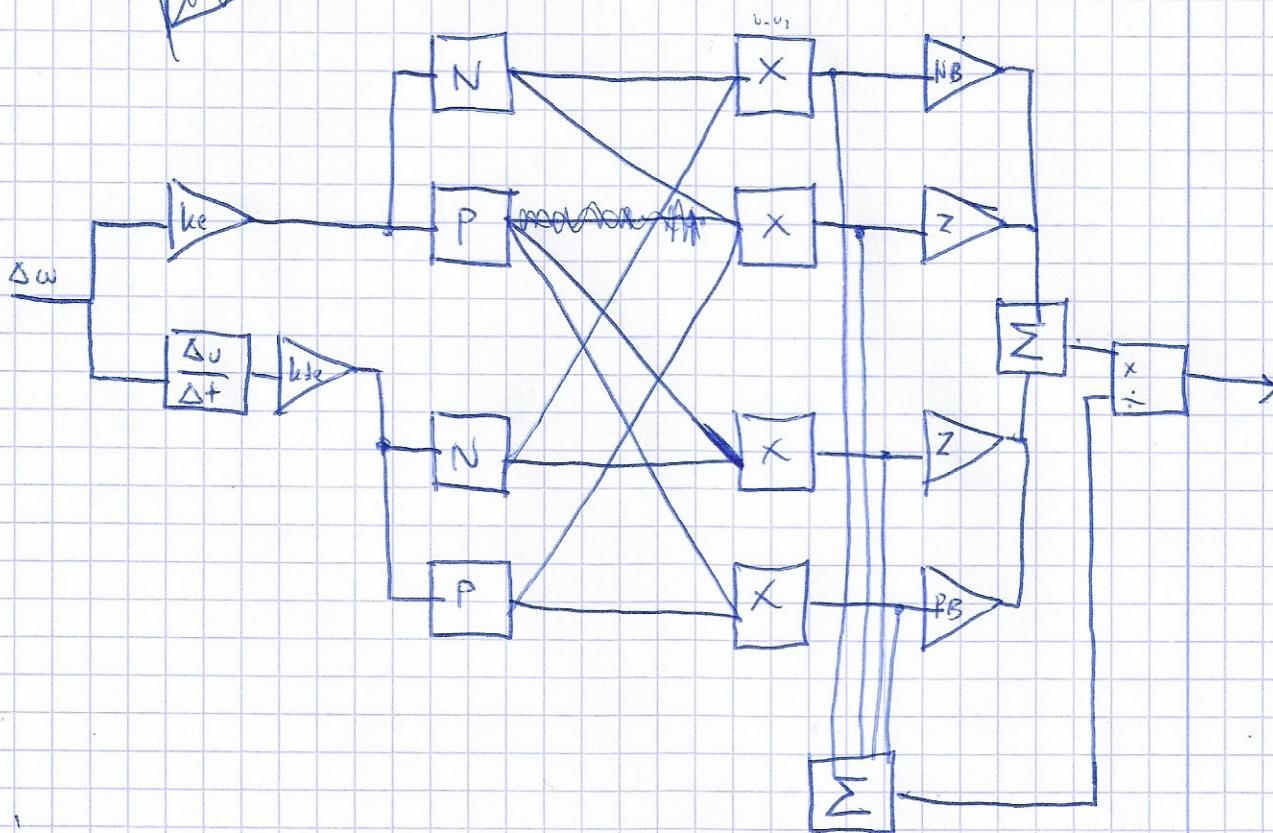
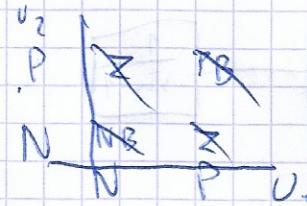
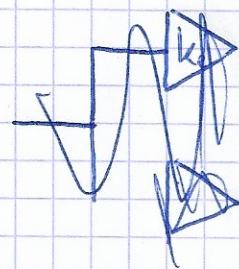
$$2\xi\omega = \frac{T_1 + k_1 T_2}{T_1 T_2} \rightarrow 2\xi\omega T_1 T_2 = T_1 + k_1 T_2 \rightarrow k_1 = \frac{2\xi\omega T_1 T_2 - T_1}{T_2}$$

$$\omega^2 = \frac{k_1 + k_2}{T_1 T_2} \rightarrow k_2 = \omega^2 T_1 T_2 - k_1 = \omega^2 T_1 T_2 - \frac{2\xi\omega T_1 T_2 - T_1}{T_2}$$

Pozyskaniu ω w okładzie fre

Uwaga: ω okładzie freba by dodać jelicze filtr, zaby zniwelować uchybę przy $s \rightarrow 0$ (być zie to $\frac{1}{k_1 + k_2}$), niesłysy nie zbyt głos policzyc przed czasem

4 REGULATOR RÓWNOŚCI TYPU PI O 4 REGULACJACH

5 Znaczenie zera w transmitancji ulik. zamkniętego

Zera w mianowniku transmitancji są de facto biegunkami tej transmitancji, więc odpowiadają za dynamiczność i stabilność układu.

Należność zera w liczniku transmitancji powiązana jest właściwością układu regulacji. Gdy wartość transmitancji zbliża się do 0 (w liczniku), oznacza to, że odpowiedź układu staje się coraz stabilna. Małe t. m. nie wpływa na stabilność, ale znacząco poprawia parametry dynamiczne.

Dlatego, zera transmitancji eliminuje się np. eliminując odpowiedni filtry.

Oprócz tego, przy stałych ustalonych zera transmitancji moga powodzić do uchybień ustalonych.